

Elukindlustusriski mooduli kohaldamise suunised

Sissejuhatus

- 1.1. Kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määruse (EL) nr 1094/2010 (millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus) (edaspidi „EIOPA määrus“)¹ artikliga 16 avaldab EIOPA elukindlustusriski mooduli kohaldamise suunised.
- 1.2. Kõnealused suunised on seotud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/138/EÜ (kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (edaspidi „Solventsus II“))² artikli 105 lõikega 3 ning rakendusmeetmete artiklitega 137, 138 ja 139³.
- 1.3. Käesolevad suunised on adresseeritud Solventsus II kohastele järelevalveasutustele.
- 1.4. Käesolevate suuniste eesmärk on lihtsustada liikmesriikide tavade lähenemist ja toetada kindlustus- või edasikindlustusandjaid Solventsus II alusel nende elukindlustusriski kapitalinõude arvutamisel.
- 1.5. Käesolevad suunised sisaldavad juhiseid selle kohta, milliseid määrasid tuleks püsiva mõjuga koheselt muuta Solventsus II artikli 105 lõikes 3 viidatud elukindlustusriski mooduli kapitalinõude arvutamiseks. Suunised keskenduvad järgmisele:
 - (a) suremusrisi alammodul, millele on viidatud Solventsus II artikli 105 lõike 3 punktis a ja rakendusmeetmete artiklis 137;
 - (b) üleelamisrisi alammodul, millele on osutatud Solventsus II artikli 105 lõike 3 punktis b ja rakendusmeetmete artiklis 138;
 - (c) töövõimetuse-haigestumuse riski alammodul, millele on viidatud Solventsus II artikli 105 lõike 3 punktis c ja rakendusmeetmete artiklis 139.
- 1.6. 5. suunises antakse juhiseid, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandjad peaksid arvutama töövõimetuse-haigestumuse riski kapitalinõuet mitut töövõimetusseisundit võimaldava lepingu korral. Selle eesmärk on toetada kindlustus- või edasikindlustusandjaid asjakohasel kindlaks määramisel, milliseid üleminekumäärasid tuleks püsiva mõjuga koheselt muuta stressitingimustes tehniliste eraldiste arvutamiseks.
- 1.7. Käesolevates suunistes määratlemata mõistetel on sissejuhatuses viidatud õigusaktides määratletud tähendused.
- 1.8. Suuniseid kohaldatakse alates 1. aprillist 2015.

¹ ELT L 331, 15.12.2010, lk 48–83.

² ELT L 335, 17.12.2009, lk 1–155.

³ ELT L 12, 17.01.2015, lk 1–797.

1. suunis – suremusmäärade suurenemine

- 1.9. Kindlustus- või edasikindlustusandjad peaksid kohaldama rakendusmeetmete artiklis 137 viidatud suremusmäärade suurenemist olenemata määrade ajaühikust (iga aasta, iga kuu jne) ning kui suremusmäärade suurenemine põhjustab riskimarginaalita tehniliste eraldiste suurenemise. Pärast suurenemist ei tohiks määrade väärtus olla suurem kui 1.

2. suunis – suremusmäärade vähenemine

- 1.10. Kindlustus- või edasikindlustusandjad peaksid kohaldama rakendusmeetmete artiklis 138 viidatud suremusmäärade vähenemist olenemata selle ajaühikust (iga aasta, iga kuu jne) ning kui suremusmäärade vähenemine põhjustab riskimarginaalita tehniliste eraldiste suurenemise.

3. suunis – töövõimetuse-haigestumuse esmajuhtude suurenemine

- 1.11. Kindlustus- või edasikindlustusandjad peaksid kohaldama töövõimetuse ja haigestumuse määrade suurenemist, millele on viidatud rakendusmeetmete artikli 139 punktides a ja b, olenemata selle ajaühikust (iga aasta, iga kuu jne). Pärast suurenemist ei tohiks töövõimetuse ja haigestumuse määrade väärtus olla suurem kui 1.

4. suunis – töövõimetuse-haigestumuse paranemismäärade vähenemine

- 1.12. Kindlustus- või edasikindlustusandjad peaksid kohaldama töövõimetuse ja haigestumuse paranemismäärade vähenemist, millele on viidatud rakendusmeetmete artikli 139 punktis c, olenemata määra ajaühikust (iga aasta, iga kuu jne).
- 1.13. Piiramata eelmise lõigu kohaldamist, ei tohiks kindlustus- või edasikindlustusandjad kohaldada vähendamist paranemismääradele, mille väärtus on 1, mis kajastab üksnes seda, et hüvitise väljamaksed lõpevad pärast lepingus kindlaks määratud perioodi.

5. suunis – mitme seisundi tagatised

- 1.14. Kui tehniliste eraldiste arvutustes kasutatakse mitme terviseseisundi üleminekumäärasid, peaksid kindlustus- või edasikindlustusandjad rakendusmeetmete artiklis 139 osutatud töövõimetuse-haigestumuse riski kapitalinõude arvutamisel arvestama ühelt seisundilt raskemale seisundile ülemineku kõiki määrasid töövõimetuse ja haigestumuse määradena ning ühelt seisundilt vähem raskele seisundile (sealhulgas seisundile „terve”) üleminekut töövõimetuse ja haigestumuse paranemismääradena, olenemata selle kindlustusvõtja hetkeseisundist, kelle tehnilist eraldist arvutatakse.
- 1.15. Tuleks kohandada ainult püsivuse määrasid, et tagada pärast püsiva mõjuga kohest muutmist, et ühelt seisundilt teisele ülemineku määrade summa on jätkuvalt 1.

Järgimis- ja aruandluseeskirjad

- 1.16. Käesolev dokument sisaldab EIOPA määruse artikli 16 kohaseid suuniseid. Kooskõlas EIOPA määruse artikli 16 lõikega 3 võtavad pädevad asutused ja finantseerimisasutused kõik suuniste ja soovituste täitmiseks vajalikud meetmed.
- 1.17. Pädevad asutused, kes järgivad või kavatsesvad hakata järgima käesolevaid suuniseid, peaksid lisama need asjakohasel viisil oma reguleerimis- või järelevalveraamistikku.
- 1.18. Pädevad asutused kinnitavad EIOPA-le, kas nad järgivad või kavatsesvad hakata järgima käesolevaid suuniseid koos mittejärgimise põhjustega kahe kuu jooksul pärast tõlgete avaldamist.
- 1.19. Kui osutatud tähtjaks ei vastata, peetakse pädevaid asutusi aruandlusnõuetele mittevastavateks ja nendest teatatakse.

Läbivaatamise lõppsäte

- 1.20. Käesolevad suunised vaatab läbi EIOPA.